

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: J. U., proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 9, Ústí nad Labem, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Petru Černému, Ph.D., rozhodujícímu ve věci jeho žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného vedené pod sp. zn. 15 A 22/2014,

takto:

Soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Petr Černý, Ph.D., **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 22/2014.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 14. května 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na nečinnost žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho odvolání proti rozhodnutí o přestupku vydaném v blokovém řízení, na jehož základě byly žalobci zaznamenány v registru řidičů body podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Odvolání podal žalobce podle svých tvrzení z toho důvodu, že přestupek nespáchal a pokutový blok nepodepsal. Žalovaný namísto rozhodnutí o odvolání vyřídil žalobcovo podání jako podnět k přezkumnému řízení a zaslal žalobci zamítavé sdělení, že pro přezkum (resp. prohlášení nicotnosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení) neshledal důvod.

Dne 16. května 2014 vyzval soudce JUDr. Petr Černý, Ph.D., žalobce, aby doložil, že před podáním výše uvedené žaloby vyčerpal prostředky na ochranu před nečinností správního orgánu podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní, řád, ve znění pozdějších předpisů, a to se sedmidenní lhůtou. Podáním ze dne 27. května 2014 se žalobce obrátil na soud s žádostí o prodloužení lhůty, neboť musí požadované doklady nejprve získat ze spisu správního orgánu. V reakci na tuto žádost sdělil soud žalobci dne 30. května 2014, že lhůtu mu prodlužuje o dalších sedm dní (sdělení bylo žalobci doručeno 4. června 2014). Na tento

přípis reagoval žalobce dne 9. června 2014 tím, že vznesl námitku podjatosti vůči soudci JUDr. Petru Černému, Ph.D. V ní označil délku stanovené lhůty za nepřiměřenou s odůvodněním, že řízení ve věci bylo zahájeno teprve 20. dubna 2014 a žalobci komplikuje nahlížení do spisu fakt, že pracuje v SRN. K samotným důvodům podjatosti uvedl pouze tolik, že *„soudce mohl získat povědomí o projednávané věci ... i jinak než ze spisového materiálu, a to od zasahujících policistů.“* Jako důkaz svého tvrzení navrhl žalobce výslech kpt. Ing. M. S.

Krajský soud v Ústí nad Labem předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí s vyjádřením soudce JUDr. Petra Černého, Ph.D. Ten ohledně délky lhůty poukázal na to, že stanovená a navíc prodloužená lhůta byla zcela adekvátní, zvláště za situace, kdy žalobce neuvedl ve svých podáních žádné konkrétní okolnosti, které by mu bránily v opatření dokumentů prokazujících vyčerpání prostředků k ochraně před nečinností. K druhé části námitky podjatosti soudce konstatoval, že mu není nic známo o přestupku žalobce, o žalobci či osobě kpt. Ing. M. S.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci *„vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. však zároveň představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003 č. j. Nao 19/2003-16, dostupné na www.nssoud.cz).

První část námitky podjatosti vůči soudci JUDr. Petr Černému, Ph.D., žalobce vztahuje k jeho *„postupu ... v řízení o projednávané věci“* a vznesl ji poté, co žalobce 4. června 2014 obdržel od tohoto soudce sdělení o prodloužení lhůty o 7 dní. Takto formulovanou a odůvodněnou námitku lze sice považovat ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. za včasnou (tj. vznesenou do jednoho týdne ode dne, kdy se účastník o podjatosti – zde o postupu soudce v řízení – dozvěděl), nic to však nemění na tom, že taková námitka vůbec neobstojí, neboť podle výslovného ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro

pokračování

vyloučení soudců z rozhodování nemohou být okolnosti spočívající „*v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud k této části námitky poznamenává, že žalobce skutečně ke své škodě neuvedl v žalobě ani v žádosti o prodloužení lhůty k předložení požadovaných dokumentů informaci o okolnostech, které mu ztěžují jejich získání, na jejímž základě případně mohl soudu též sdělit, v jaké (prodloužené) lhůtě by pro něj vyhovění původní výzvě bylo proveditelné.

Druhá část námitky podjatosti je pak naprosto neurčitá. Žalobce neuvádí, odkud pramení jeho domněnka, že soudce se o jeho přestupku dozvěděl od zasahujících policistů, omezuje se jen na velmi obecné konstatování, že „*vyslovuje důvody a pochybnosti o nepodjatosti soudce ihned poté, co se o nich dozvěděl,*“ přičemž však neuvedením bližších okolností znemožňuje Nejvyššímu správnímu soudu, aby včasnost podání námitky podjatosti autonomně posoudil. Nadto žalobce ani neuvádí, jak přesně by se případné „získání povědomí“ o jeho přestupku ze strany soudce mimo procesní režim soudního řízení (pokud by snad k němu i došlo) mohlo na jeho soudcovské nepodjatosti podepsat. Žalobcova námitka tak – navzdory návrhu na povolání svědka – zůstává, pokud jde o kvalitu žalobcem nabídnutých tvrzení, v rovině pouhé mlhavé spekulace bez jasnějších obrysů. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro vyloučení JUDr. Petra Černého, Ph.D., z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 22/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu